

4 ГАЛОЎНАЕ СВЯТА

Дзень Перамогі становіцца ўсё больш значным як у сістэме прапаганды, так і ў сістэме легітымацыі ўлады

6 НЕПАЎНАЛЕТНІЯ АХВЯРЫ ГВАЛТУ

Згодна з дадзенымі МУС, штодня ў Беларусі гвалтуюць хаця б адно дзіця. І адзіная грамадская арганізацыя, якая займаецца праблемай сексуальнага гвалту над дзецьмі, — МГА «Разуменне»

13 ЧАМУ НЕ ІДУЦЬ РЭФОРМЫ?

14 ЗАСЛАЎСКІ НАКІРУНАК: ДЫВЕРСАНТЫ І КАНТРАБАНДЫСТЫ

Сітуацыя на Рыжскай мяжы заставалася напружанай амаль да вераснёўскага паходу Чырвонай Арміі ў Заходнюю Беларусь у 1939 годзе

Паламаная цацка Пуціна

Нешта ўсе інтэграцыйныя стварэнні альбо не працуюць, альбо працуюць не так, як трэба

Сяргей ПУЛЬША

Упаўсядзённай мітусні мы не заўважылі маленькага юбілею: сто дзён прайшло з пачатку функцыянавання Еўразійскага эканамічнага саюза — адной з «любімых цацак» Уладзіміра Пуціна. Зазвычай, першыя сто дзён глабальную справу не крытыкуюць, але пасля робяцца высновы наконт яе існавання. Якія ж высновы можна зрабіць са ста дзён ЕАЭС?

Гэты саюз Пуцін задумаў задоўга да Крыму. Відавочна, што новае стварэнне павінна было запрацаваць менавіта ў рэчышчы таго, каб даць яму вобраз «збіральніка земляў рускіх». Але Крым усе гэтыя амбіцыйныя планы перакрэсліў. Унутры Расіі рэйтынг Пуціна зашкальвае дзякуючы «Крым-нашу» і штодзённаму прапагандысцкаму прамыванню мазгоў. На постсавецкай жа прасторы ні пра якое «збіральніцтва земляў» размова не ідзе, а любыя інтэграцыйныя праекты з Расіяй зараз разглядаюцца праз прызму «зялёных чалавечкаў».

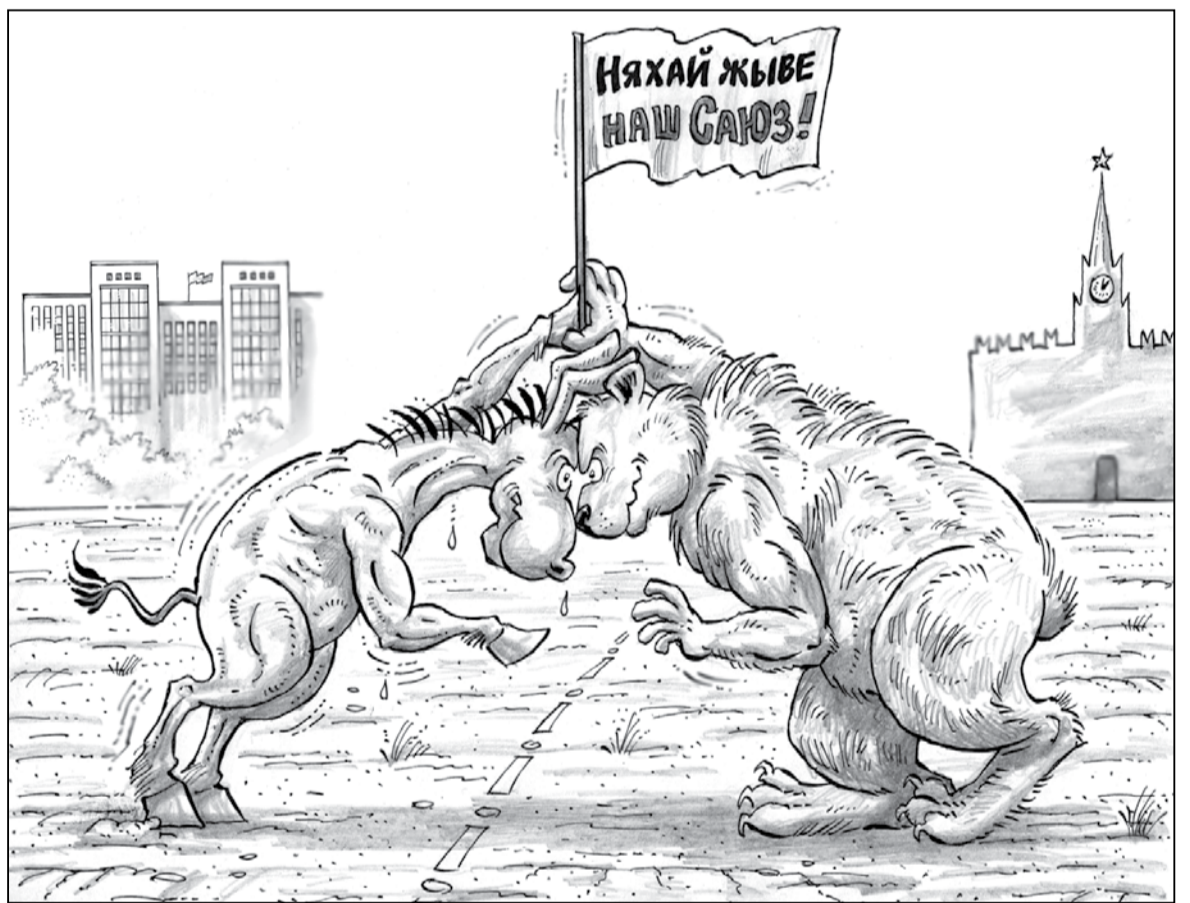
Палітычнай мэты ЕАЭС Пуцін не дасягнуў. Так што наўрад ці ён застанеца ў гісторыі як збіральнік земляў, тым больш, што без Украіны гэтыя землі няпоўныя.

Эканамічныя паказчыкі ЕАЭС таксама пакуль што не радуюць. ЕАЭС запрацаваў у той час, калі ў Расіі абваліўся рубель, а ў Беларусі прайшла гібрыдная дэвальвацыя. На гэтым фоне паказчыкі ўзаемнага гандлю паміж краінамі ЕАЭС вельмі нізкія. За тры месяцы бягучага года таваразварот не толькі не вырас, але і скараціўся ў параўнанні з практыкай Мытнага саюза.

Лукашэнка на сустрэчы з Пуціным і Назарбаевым у Астане сказаў, што «ў нас за мінулы і гэты год таваразварот прыстойна знізіўся, прыкладна на 15–16% у ЕАЭС». Насамрэч, у мінулым годзе ЕАЭС яшчэ не было, таму пра зніжэнне выпадае казаць толькі на падставе лічбаў гэтага года. А яны яшчэ горшыя, чым казаў беларускі кіраўнік. Па дадзеных Казахстана, яго таваразварот з саюзнікамі ў студзені-лютым знізіўся на 19%. Як паведамаляе расійскі партал «Провед», Расія скарачае таваразварот з краінамі ЕАЭС. Так, экспарт у Сінявоку ў студзені 2015 года абрынуўся на 35%, а імпорт — на 42%. Нішто сабе падпісалі эканамічны саюз, ага.

Паміж стваральнікамі ЕАЭС — Беларуссю і Расіяй, — зноўку можа пачацца «нафтавая вайна». Раней Беларусь і Расія дамовіліся, што Сінявокай з усходу прыйдуць 23 мільёны тон нафты ў гэтым годзе, але не проста так. У абмен нашая краіна павінна была пастаўляць у Расію пэўную колькасць зробленага з гэтай нафты бензіну. Расія пакуль што выконвае абяцаныя пастаўкі, але малодшая сястрычка «заціснула» бензін на падставе таго, што з-за падзення расійскага рубля прадаваць яго ў Расіі не выгадна.

Па-ранейшаму працягваецца баданне Беларусі з Рассельгаснаглядам. Дня не праходзіць, каб у навінах не з'яўлялася інфармацыя пра тое, што гэтае расійскае ведамства завярнула на радзіму чарговую партыю прадуктаў «харчовага Кландайку». То рээкспарт знойдуць, то сальманелу, то беларуская свініна ім не падабаецца... То бок, ні пра якія меркаваныя ў ЕАЭС «адзіныя правілы гаспадарання» гаворка не ідзе. Але Расія сама падклала гэтую бомбу пад інтэграцыйны праект, не параіўшыся з астатнімі ўдзельнікамі саюза пра санкцыі да заходніх харчоў.

Чарговы ўдар нанесла Кіргізія, якая вырашыла зноўку адкласці пытанне пра сваё прыяднанне да ЕАЭС. Выказаўшы жаданне стаць сябрам саюза, Кіргізія абумовіла сваё далучэнне захаваннем нацыянальных эканамічных інтарэсаў. Інтэрэсы ж Кіргізіі пакуль не супадаюць з палажэннямі саюза. У прыватнасці, Кіргізія настойвае на захаванні льготных мытных пошлін у дачыненні да тавараў, якія завоззяцца ў рамках інфраструктурных праектаў, аб якіх рэспубліка раней дамовілася з Кітаем, і... кіргізы зрабілі слушную выснову з беларускага «харчовага Кландайку». Яны настойваюць на выключэнні аўдыту сістэмы прававерак ветэрынарнага кантролю ў рамках ЕАЭС «для ажыццяўлення свабоднага руху тавараў сельгасвытворцаў». То бок, падстрахоўваюцца ад санкцыяў Рассельгаснагляду.

**Ад ЕАЭС
карысці менш,
чым
небяспекаў**

Пакуль што адзіная карысць ад ЕАЭС у тым, што Беларусь атрымлівае ў свой бюджэт экспартныя нафтавыя пошліны, якія раней сплывала ў бюджэт Расійскай Федэрацыі. Але ва ўмовах расійскага падатковага манеўру і рэзка патаннелай нафты і гэта — не ў тым аб'ёме, які быў запланаваны раней.

Але гэтая адзіная выгада больш чым кампенсуецца рызыкамі страты суверэннага

Апошнім часам шмат хто загаварыў пра адзіную валюту ў межах ЕАЭС, што можа прывесці да страты эканамічнай, а потым і палітычнай незалежнасці. Тую пагрозу заўважыў нават былы прэм'ер Беларусі, а зараз старшыня Савета рэспублікі Міхаіл Мясніковіч. Паводле яго слоў, адзіная валюта на практыцы можа азначаць поўнае падпарадкаванне краін ЕАЭС інтарэсам дзяржавы з большай эканомікай і страту суверэннага тэту. «Справы тут не абы-якія», — сказаў ён.

Карацей, пакуль ад ЕАЭС карысці менш, чым небяспекаў. Будучыня гэтага праекта няўцямная. Ён можа стаць намінальным, як Саюзная дзяржава. А можа ператварыцца ў клуб прэзідэнтаў без асаблівых абавязкаў, як СНД. Пакуль што для нейкага іншага сцэнара ЕАЭС падставаў не дае.

ТЫДНЁВЫ АГЛЯД

Не так ужо ўсё і добра

Сяргей САЛАЎЎ

За штодзённымі клопатамі мы часам не можам абстрагавацца і ахапіць у цэлым малюнак таго, што адбываецца з Радзімай і з намі. Але такі «погляд звонку» часам неабходны. Бо апошнімі днямі мы неяк супакоіліся, і за знешне нармальнай сітуацыяй у краіне не заўважаем трывожных і крызісных выклікаў.

залішня колькасць работнікаў на дзяржпрадпрыемствах складае ў сярэднім каля 10%. Пагаршэнне эканамічнай сітуацыі ў краіне, на думку экспертаў СБ, змусіць прадпрыемствы пазбавіцца ад «лішніх ратоў».

Канешне, Сусветны банк толькі канстатуе баячкі беларускай сацыяльна арыентаванай мадэлі і «прапісвае» ёй рынковыя рэформы. Але хворы наўрад ці будзе прымаць гэтыя лекі, бо адмаўляецца ўсвядоміць сваю хваробу. Улады працягваюць крычаць пра «асаблівы беларускі шлях» і «сацыяльную дзяржаву» ў той час, калі ад гэтага «сацыялізму» засталіся рожкі ды ножкі. А таму дзяржава, асабліва напярэдадні выбараў, будзе падтрымліваць існаванне «лішніх ратоў» на прадпрыемствах — абы толькі не абрынуўся міраж «беларускай мадэлі развіцця».

А таму, згодна з прагнозамі таго ж Сусветнага банка, нас чакае эканамічны спад, які пачнецца ўжо ў гэтым годзе. Яшчэ напачатку 2015 года СБ даваў Беларусі прагноз росту ў 1,8%. Зараз, улічыўшы нашу сацыяльную мадэль, інфляцыю і зніжэнне коштаў на нафту, ён прагназуе, што ВУП сінявокай у рэальным выражэнні паменшыцца на 3,5% у 2015 годзе і на 1% у 2016 годзе.

«Улічваючы, што прадукты нафтаперапрацоўкі складаюць адну шостую частку прамысловага выпуску і больш за траціну беларускага экспарту, а цэны на нафту прагназуюцца на нізкім узроўні, гэта акажа неспрыяльнае ўздзеянне на знешнія рахункі, даходы бюджэту і, як вынік, на эканамічны рост», — гаворыцца ў аглядзе банка.

Так што пра развіццё краіны казаць не даводзіцца. Дый якое можа быць развіццё, калі з краіны збягае бізнес? І не проста бізнес, а дзяржаўныя прадпрыемствы і «флагманы беларускай эканомікі!» Не верыце?

Цікавую навіну на тыдні паведамліла «Радзё Свабода». Аб'яднанне «Гомсельмаш» заявіла аб стварэнні ў Кітаі двух новых заводаў па вытворчасці камбайнаў. «Гомсельмаш» збіраецца выпускаць камбайны сумесна з кітайскай карпарацыяй «Цзун-

шэн». Як паведаміў прадстаўнік прадпрыемства, заводы будуць адкрыты ў кітайскіх правінцыях Ганьсу і Хэбэй. Кітайская дзяржава вылучыла там па 20 гектараў — для «Гомсельмаша» і Мінскага трактарнага завода, каб вырабляць камбайны і трактары, прычым плошчы дадзеныя на ільготных умовах.

У той жа час, прадпрыемствы аб'яднання ў Гомелі ўжо больш за год працуюць у скарачаным рэжыме — чатыры і нават тры дні ў тыдзень. Рабочых рэгулярна адпраўляюць у вымушаны адпачынак. З пачатку года з «Гомсельмаша» звольнілі больш за сто чалавек, і звальненні маюць устойлівы характар. Па Гомелі ходзяць размовы пра тое, што для нармальнай працы з прадпрыемства павінны звольніць 5 тысяч чалавек — гэта палова працоўных «Гомсельмаша».

На МТЗ сітуацыя не лепшая. А калі яны ствараюць СП у Кітаі, значыць, у Кітаі ім працуецца лепш? Значыць, «флагманы» бягуць у Кітай? А як жа «беларуская мадэль» і «сацыяльна арыентаваная дзяржава»?

Пакуль іншыя бягуць з карабля, ёсць і добрыя навіны. На святкаванні перамогі над фашызмам крышачку падмецца беларускі легпрам. Беларусь канчаткова адмовілася ад спрэчнай «георгіеўскай стужкі» як сімвалу перамогі. Арганізацыям гандлю ўжо разаслалі лісты з указаннем прадаўцам упрыгожыць форменную вопратку чырвона-зялёнымі бутаньеркамі з выявай яблыневай кветкі, а на Дзень Перамогі чырвона-зялёныя стужачкі бясплатна раздаваць ветэранам.

Купіць стужачкі для супрацоўнікаў прадпрыемства павінна за свой кошт, як і тыя стужачкі, што бясплатна будуць раздаваць 8 і 9 мая. Выпускам новага сімвала займаецца некалькі прадпрыемстваў. Да прыкладу, магілёўская «Стужка» да 9 мая выпусціць 200 тысяч бутаньерак. Адпуская цана — 10.200 рублёў. Такім чынам, «Стужка» здолее зарабіць 2 мільярды рублёў.

Неблагая спроба падтрымаць легпрам. Трэба прыдумаць такія ж сімвалы і на іншыя святы.

ПАЛІТЫКІ ТЫДНЯ

Яраслаў Берніковіч

Глыбоцкі актывіст падаў у суд на ЖКГ і выйграў 50 мільёнаў рублёў.

Аўтамабіль Яраслава Берніковіча «Volvo S60» наляцеў на люк, які рамонтнікі пакінулі тырчэць на глыбоцкай вуліцы, зняўшы асфальтавае пакрыццё. У аўтамабіля было разбітае лабавое шкло, пашкоджаныя падвеска, мацаванні рухавіка, уварылася трэшчына ў каробцы перадач.

Берніковіч вырашыў судзіцца з ЖКГ, бо дарога належала менавіта яму. «Я не разумею людзей, якія не наважваюцца судзіцца ў такіх выпадках. Я ж у Глыбокім грамадскімі справамі займаюся з канца 90-х гадоў. Было б сорамна, калі б я ў сваёй справе адступіўся», — тлумачыць ён.

Яраслаў па выніках незалежнай экспертызы, якой дамогся сам, прасіў ад ЖКГ кампенсацыі 70 мільёнаў рублёў. Раённы суд знізіў суму кампенсацыі для Берніковіча да 50 мільёнаў рублёў. Яраслава гэта задаволіла, а вось пракуратура Глыбокага падала на рашэнне касацыйную скаргу ў Віцебскі абласны суд. Але і ў гэтай інстанцыі пакінулі рашэнне раённага суду ў сіле.

Частку сумы іску за 10 месяцаў цяжбы з'ела дэвальвацыя. Берніковіч адзначае, што матэрыяльная кампенсацыя для яго — гэта не галоўнае. «Пасля маёй заявы па ўсім Глыбокім люкі правярылі і зрабілі такія, як трэба», — цешыцца Яраслаў.

Сяргей Калякін

Лідар партыі левых «Справядлівы свет» вырашыў балатавацца на пасаду прэзідэнта ў гэтым годзе.

Так вырашыла партыя. Але, як і іншыя прэтэндэнты, перамагаць у прэзідэнцкай кампаніі ён не збіраецца.

Пленум ЦК, які складаецца з 41 чалавека, вырашыў прапанаваць з'езд вылучыць у якасці кандыдата ад партыі Сяргея Калякіна. «Мы рэальна разумеем, што наш прадстаўнік, як і любы іншы прадстаўнік ад апазіцыйных структур, не мае шанцу выйграць прэзідэнцкія выбары ў гэтым годзе, таму што выбараў няма. Але для таго, каб прасунуць сваю партыю і вырашыць партыйныя пытанні, мала толькі заявіцца. Мы лічым, што ў нас абавязкова павінен быць зарэгістраваны кандыдат. Мы абавязаныя і плануем сабраць неабходныя подпісы. Мы пралічылі гэтыя рэчы — мы зборам подпісы і зарэгіструем нашага кандыдата. Толькі тады будзе сур'ёзная праца па прасоўванні і прапагандзе нашай партыі і нашых ідэяў. А проста заявіцца і сказаць, што мы пойдзем, а пасля не сабраць подпісы — гэта нас не задавальняе», — паведаміў «Радзё Свабода» намеснік старшыні партыі Валер Ухналёў.

Канчатковае рашэнне пра вылучэнне Калякіна зробіць з'езд Беларускай партыі левых «Справядлівы свет», які адбудзецца 23–24 мая.

Зміцер Вайцюшкевіч

Вядомы беларускі музыка ўпершыню прадставіць альбом у Вільні.

Канцэртная прэзентацыя новага альбома «Наша песня» пройдзе ў літоўскай сталіцы 6 чэрвеня. Уладальнікам квіткай будзе забяспечана бясплатна віза.

«Плануем вялікую двухгадзінную праграму з двух аддзяленняў. Першае — прэм'ера новага альбома на вершы беларускіх паэтаў. Другое — лепшыя песні розных гадоў, — распавёў TUT. BY Вайцюшкевіч. — Гэта будзе прыгожае выступленне поўным складам WZ-Orkiestra. Нягледзячы на ўсе знешнія абставіны, падтэкст канцэрта, як і альбома, будзе запітыўны, лірычны і жыццесцявардальны. Вясна ж на двары!»

Зміцер Вайцюшкевіч — адзін з галоўных прадстаўнікоў сучаснай беларускай нацыянальнай песні. На яго рахунку паўтара дзясятка альбомаў канцэртных праграм на вершы беларускіх паэтаў — Камоцкага, Барадудзіна, Някляева, Бураўкіна, а таксама замежных (японскіх, шведскіх, польскіх) паэтаў у перакладзе на беларускую мову.

Многія нават жартуюць, што для прапаганды беларускай паэзіі і мовы Вайцюшкевіч зрабіў значна больш, чым міністэрства культуры.

10 МАЯ, НЯДЗЕЛЯ

1 БЕЛАРУСЬ
07.10 Існаць.
07.35 Ваенная драма «Шпіталь».
09.00 Навіны.
09.10 «Арсенал». Праграма пра армію.
09.40 Камедыя «Кухня» (Расія).
10.45 «Аб ежы!». Кулінарны майстар-клас.
11.20 XXL WOMAN TV. Жаночы часопіс.
00.00 Навіны.
12.10 Навіны. Цэнтральны рэгіён.
00.35 «Зона Х». Вынікі тыхдня.
13.05 Таямніцы следства.
13.40 Скрынка перадач.
14.15 Вакол планеты.
15.00 Навіны.
15.15 Твой горад.
15.30 Кінааповесць «Ляццяць жураўлі».
17.15 Хакей. Чэмпіянат свету. Славенія - ЗША.
19.35 Серыял «Не пакідай мяне».
21.00 Галоўны эфір.
21.55 Навіны воблачнасць.
22.20 Дыялогі аб цывілізацыі.
23.15 Серыял «Не пакідай мяне».
00.55 Камедыя «Кухня» (Расія).

22.00 Легенды Live.
00.45 Рамантычная камедыя «Партрэт дасканаласці».

ТВ
06.10 Фільм «Чакай мяне, Ганна».
07.20 «Калі ласка, скардзіцеся».
07.40 Тэлечасопіс «Аўтапанарама».
08.10 «І ты ўбачыш неба». Мастацкі фільм.
09.25 Фільм «Нябесны ціхэход».
11.00 «Вялікі сняданак» с Ірынай Рамбальскай.
11.40 Кіно: «А зоры тут ціхія».
13.30 «24 гадзіны».
13.40 Кіно: «А зоры тут ціхія».
15.25 «Вайна вядомая і невядомая».
16.00 «Цэнтральны рэгіён».
16.30 «24 гадзіны».
16.50 «Аўтапанарама».
17.15 «Вайна вядомая і невядомая».
17.45 Фільм «Афіцэры».
19.30 «Тыдзень». Інфармацыйна-аналітычная праграма.
20.25 «У жніўні 44-га». Мастацкі фільм.

22.40 Зорны рынг.
23.40 Кіно: «А зоры тут ціхія».

2 БЕЛАРУСЬ
06.50 Серыял «Ладага».
10.30 Тэлебарометр.
10.35 Fitnews.
11.20 Ваша лато.
11.50 Латарэя «Пяцёрка».
00.00 Мастацкі фільм «Афіцэры».

17.35 Серыял «Мама - дэтэктыв».
15.40 Баявік «Перавозчык».

17.25 Баявік «Перавозчык 2».
19.15 Суперлато.
20.05 Тэлебарометр.
20.35 Кіпень.
21.00 Футбол. Ліга чэмпіёнаў УЕФА. Відэачасопіс.
21.35 Спортлато 5 з 36, КЕНО.
21.45 Серыял «Тры дні лейтэнанта Краўцова».
01.20 Вышэй за дах.

3 БЕЛАРУСЬ
07.25 Калейдаскоп.
07.35 «Нацыянальная трылогія: Гімн, Герб, Сцяг». Дакументальны фільм.
08.15 «Бый месяц май». Ваенная драма (СССР, 1970 г.).
10.05 Гала-канцэрт XVIII тэлевізійнага фестывалю армейскай песні «Звязда».
11.00 «Подых струн». Музычная праграма. Госьць: гурт СССР.
11.40 «Наперад у мінулае».
12.05 «Размаўляем па-беларуску».
12.10 Хіт-парад «Сто песень для Беларусі».
13.05 Калейдаскоп.
13.15 «Нармандыя - Нёман». Ваенная драма (СССР-Францыя, 1960 г.).
15.09 «Музыка ваенная». Дакументальны фільм пра кампазітара, паэта, выканаўцу Марка Мермана.
15.50 «Свінарка і пастух». Музычная камедыя (СССР, 1941 г.).
17.15 «Размаўляем па-беларуску».

17.20 «Пасажырка». Прыгодніцкая меладрама (Расія, 2008 г.).
18.55 Калейдаскоп.
19.05 «Рым, адкрыты горад». Ваенная драма (Італія, 1945 г.).

20.45 Калыханка.
21.05 «У стылі jazz». Меладраматычная камедыя (Расія, 2010 г.).
22.35 «Камертон». Станіслаў Гаварухін.
23.00 «Культпрасвет».
23.35 Калейдаскоп.

5 БЕЛАРУСЬ
07.00 PRO спорт. Навіны.
08.00 Тэніс. Турнір ВТА. Мадрыд. Фінал.
09.45 Хакей. Чэмпіянат свету. Беларусь - Расія.
11.40 Баскетбол. НБА. Плей-оф.
13.45 Футбол. Ліга Еўропы УЕФА. Відэачасопіс.
14.10 Формула - Е. Гран-пры Манака.
15.25 Футбол. Чэмпіянат Англіі. Манчэстэр Сіці - КПР.
17.25 Фактар сілы.
17.55 Футбол. Чэмпіянат Англіі. Чэлсі - Лівэрпуль.
19.55 Аўтаспорт. Чэмпіянат Беларусі па дрыфтынгу.
21.15 Хакей. Чэмпіянат свету. Швейцарыя - Канада.
01.30 Баскетбол. НБА. Плей-оф.
03.35 PRO спорт. Навіны.

БЕЛСАТ BELSAT
07.00 Студыя «Белсат».
07.10 ПраСвет (інфармацыйна-публіцыстычная праграма).
07.45 Казкі для дзетак.
08.20 «Лыжачка жыцця», дак. фільм.
08.45 «Праклятыя і забытыя», дак. фільм.
09.50 Беларусы ў Польшчы.
10.05 Два на два (тэледыскусія).
10.40 Рэпартэр (публіцыстычная праграма).
11.05 Казкі для дзетак.
11.40 «Тры шалёныя нулі», тэлесерыял.
12.10 Мова нанова: «Птушкі».
12.25 54 % (публіцыстычная праграма).
12.50 ПраСвет (інфармацыйна-публіцыстычная праграма).
13.25 «Mad Men. Утрапнёны ІV», серыял.
14.10 Відзьмо-невідзьмо (інфармацыйна-забаўляльны агляд).
14.40 «Супярэчлівая гісторыя», дак. фільм, рэж. Інара Колманэ, 2010 г., Латвія.
15.45 «Адна вайна», маст. фільм.
17.15 «Падарожжа на Далёкі Усход: з Берліну ў Токіа», дак. серыял: ч. 7: «Праз В'етнам у Кітай».
18.05 Людскія справы.
18.40 «Час гонару», тэлесерыял.
19.25 Кулінарныя падарожжы Робэрта Макловіча.
19.50 Гісторыя пад знакам Пагоні (спазнаваўчая праграма): «Першы ўніверсітэт у гісторыі Беларусі».
20.05 Эксперт (сатырычная праграма).
20.30 Дакументальная гадзіна: «Дзеці Гітлера», дак. фільм, рэж. Ханох Зээві, 2011 г., Ізраіль.
21.35 Кінаклуб: «У тумане».
21.45 «У тумане», маст. фільм, рэж. Сяргей Лазніца, 2012 г., Беларусь.
00.00 «Менскае падполле. Героі і мязротнікі», дак. фільм.
00.35 «Небяспечны архіў. Рэабілітацыя», дак. фільм.

Шаноўныя чытачы!

На жаль, газету «Новы час» немагчыма купіць у шапіках або крамах. Няма нас і ў дзяржаўнай сістэме распаўсюду Белпошты. Але можна падпісацца на «Новы час», і кожны тыдзень атрымліваць газету.

Падпісацца можна на любую колькасць месяцаў, аформіўшы банкаўскі ці паштовы пераход і накіраваўшы копію плацёжнага дакументу на адрас рэдакцыі. (Глядзіце ўзоры квітанцый). **Нашы рэквізіты: рахунак 301274 1108019 у аддзяленні №53 9 ОАО «Белінвестбанка», код банка 153 10073 9. Адрас банка: 22 0004, Мінск, вул. Калектарная, 11. Адрас рэдакцыі: 22 0113, Мінск, вул. Мележа, 1, офіс 1234.**

Акрамя таго падпісацца можна ў рэдакцыі і ў нашых рэгіянальных прадстаўнікоў:
Магілёў: (8 029) 930 79 22, Міхась
Мінск: (8 029) 178 31 68, Вольга
Слуцк: (8 029) 364 42 60, Зінаіда
Гомель: (8 029) 697 82 75, Аляксандр

Паважаныя чытачы!

Падпісны кошт аднаго нумара газеты 4500 руб., аднаго месяца – 18000 руб.
ДЗЯКУЙ ВАМ ЗА ПАДТРЫМКУ!
 «Новы час» запрашае да супрацоўніцтва распаўсюджвальнікаў газеты ва ўсіх рэгіёнах Беларусі.
Даведка па тэл: (8 029) 651-21-12.

БЕЛПОЧТА ф. ПС 112
ЭЛЕКТРОННЫЙ ДЕНЕЖНЫЙ ПЕРЕВОД
 ВЫРУЧКА НАЛОЖЕННЫЙ ПЛАТЕЖ № _____ (вход, по карте отправки)
 (сумма цифрами) (сумма прописью)
 ПОЛУЧАТЕЛЬ _____ Г-та «Новы час», р/с 3012741108019 отд. №539 ОАО «Белінвестбанк», код 153100739, УНН 190790926
 КУДА _____ 220004, г. Минск, ул. Коллекторная, 11 почтовый код, адрес получателя, телефон)
 ОТПРАВИТЕЛЬ _____ почтовый код, адрес отправителя, телефон)
 АДРЕС _____
 Доставка уведомление простое
 _____ заказное
 _____ электронное
 _____ (назначение платежа)
 _____ (письменное сообщение)
 Отметки отделения почтовой связи места приема: (почтовый код, оттиск контрольно-переводной печати, кол. шт.)
 № перевода по ф. 5 _____
 Время приема _____ ч. _____ мин.
 Подпись _____

novychas.info
НОВЫ ЧАС Твой час – твой лёс!

КВИТАНЦИЯ

ЧИУП «Час навінаў» (получатель платежа)
 отд. №539 ОАО «Белінвестбанк» (наименование банка)
 Счет получателя 3012741108019 Лицевой счет Код 739
 УНП* 190790926
 (фамилия, имя, отчество, адрес)

Вид платежа	Дата	Сумма
Период подписки указывает абонент		
Плательщик	Пеня	Всего

 Кассир

Чаму не ідуць рэформы?

Лёс рэформаў — адно з самых актуальных пытанняў ва ўкраінскай палітычнай дыскусіі. Чаму ў краіне праз год пасля Майдану няма заўважных зменаў, і якія наступствы можа мець такі трэнд? Пра гэта журналіст НЧ Алег Новікаў размаўляе з украінскім палітолагам Юрыем Паляніным.

— Ва ўкраінскім грамадстве нарастае песімізм. Асноўны фактар — адсутнасць на фоне падзення ўзроўню жыцця канкрэтных пазітыўных перамен, нягледзячы на цэлы пакет рэформаў, накіраваных на барацьбу з карупцыяй, на празрыстасць вертыкалі. Хто сабатае рэформы?

— Па-першае, структура дзяржаўнага кіравання, якая павінна нешта рэфармаваць, цяпер не вертыкальная, а гарызантальная. Камандзе Парашэнкі давялося зрабіць стаўку на мясцовыя кланавыя структуры. Такая сістэма існавала і раней, аднак цяпер яна агалілася напоўніцу. Найбольш дэманстратыўна праявілася тэндэнцыя ў Днепрапятроўску, дзе алігарх-губернатар меў прыватнае войска. Ад Закарпацця ў Вярхоўную раду абраныя ўсе браты сямейства Балого — мясцовага губернатара і алігарха. Раней так дэманстраваць кланавасць лічылася неэтычна. У выніку цэнтр не ў стане адкрыта дыктаваць сваю волю на перыферыі, паколькі ад губернатара-алігарха залежыць палітычная лаяльнасць у рэгіёне. З улікам вайны праблема бяспекі больш важная.

— Не так даўно быў канфлікт Парашэнкі і Каламойскага. Ён закончыўся пасля таго, як віцэ-прэзідэнт ЗША патэлефанаваў прэм'еру Яцнюку, які падтрымліваў алігарха Каламойскага, і загадаў яму падпарадкавацца прынятым законам. Калі Захад мае такі ўплыў на ўкраінскі палітычны працэс, чаму ён не

можа гэтак жа прымуціць алігархаў праводзіць рэформы?

— Адстаўка Каламойскага не змяніла сітуацыю ў Днепрапятроўску. Ён жа не прадаў свой бізнес. Апарат застаўся той жа самы, а новы губернатар належыць да таго ж клану. Справа ў тым, што Каламойскі быў хутчэй франтменам клану дняпроўскіх і пайшоў у адстаўку з-за свайго скандальнага характару, аднак структура кіравання ў такіх групоўках больш складаная. Напрыклад, раней днепрапятроўскіх прадстаўляў Сяргей Цігіпка, хаця па сутнасці за ім сталі грошы алігархаў Каламойскага і Дабробскага. Каб нешта рэфармаваць, трэба рэфармаваць унутраны свет алігархічных кланаў, а як гэта рабіць, ніхто не ведае.

— Ці існуюць сярод чыноўнікаў прыхільнікі Партыі рэгіёнаў, якія сабатае рэформы?

— Ва ўкраінскіх умовах гэта дастаткова складанае пытанне. Напрыклад, Парашэнка быў міністрам ва ўрадзе Партыі рэгіёнаў, і ўвогуле сузаснавальнікам партыі бела-блакітных. Ці

Падтрымка рэформаў вельмі часта звязаная з прагматычным жаданнем падсесці на фінансавыя патокі, якія ідуць у рамках крэдытаў

можна яго лічыць інсайдрэам Януковіча? У часы выбараў у Вінніцкай вобласці (вотчына Парашэнкі) існавала практыка, калі камуністы і парашэнкаўцы ніколі не балатаваліся на адным участку. Трэба казаць пра тое, што наш чыноўнік мысліць сітуацыяй — калі рэформа яму на карысць, ён падтрымлівае, а калі не — наадварот. Падтрымка рэформаў вельмі часта ў тым ліку звязаная з прагматычным жаданнем падсесці на фінансавыя патокі, якія ідуць у рамках крэдытаў. З улікам крызісу, гэта стала важнай крыніцай даходаў.

— Няўжо Захад не разумее, што грошы, якія ідуць на рэформы, проста марнуюцца?

— Натуральна, разумее, аднак гульня тут больш маштабная. ЗША хочучь прамога сутыкнення Масквы і Кіева. Еўропа гатовая размяняць Украіну на Данбас і Крым. Маскве яўна хочацца большага. Аднак ніхто з буйных геапалітычных актараў не будзе проста так выходзіць з Украіны. Усе знешнія цэнтры працягнуць падтрымліваць свае лобі. Знешняе фінансаванне пад рэформы працягнецца, аднак праблема ў тым, што на агульны стан рэчаў не паўплывае, нават калі структура кіравання будзе больш эфектыўнай і празрыстай. Украіна (як мінімум у бліжэйшыя гады) ужо не здольная кардынальна палепшыць стандарты жыцця. Справа ў тым, што вайна ідзе не ў аграрным цэнтры або на захадзе, а на ўсходзе, дзе знаходзіцца індустрыяльная інфраструктура — нерв украінскай эканомікі. Патрэбны каласальныя сродкі, каб адбудаваць разбураныя шахты і заводы, зноў стварыць вытворчыя кадры. Ніхто не будзе ўкладваць грошы ў рэанімацыю ўкраінскай індустрыі.

— Рэвалюцыі на Майдане падавалася як апошняя і рашучая бітва ўкраінцаў за еўрапейскую інтэграцыю. Ці могуць адрадыцца прарасійскія або рэваншысцкія настроі ва ўмовах падзення ўзроўню жыцця, адсутнасці зменаў?

— Пакуль прамаскоўскіх сентыментаў, прынамсі ў Кіеве, не бачна. Праеўрапейскія мары дасюль вельмі моцныя ў масавай свядомасці. Хутчэй, пакуль адсутнасць зменаў у народзе кампенсуецца ўстаноўкай, што ў ведамствах заселі бюракраты і мафія Януковіча, агенты Масквы. У гэтым плане, думаю, сітуацыя ва Украіне ў бліжэйшы час за кансервувецца ў форме дастаткова аўтарытарнага рэжыму з моцнай нацыяналістычнай рыторыкай. Прычым не думаю, што для гэтага не трэба будзе адмяняць асноўныя дэмакратычныя свабоды. Гісторыя ведае шмат прыкладаў, калі свядома і масава галасавалі за палітыкаў моцнай рукі.

ПАЛІТЫКІ ТЫДНЯ

Мустафа Акынджы

Новы прэзідэнт Паўночнага Кіпра атрымаў пасадку кіраўніка непрызнанай краіны пасля таго, як 26 красавіка набраў на выбарах 60 працэнтаў галасоў. З перамогай Акынджы звязваюць надзею на ўз'яднанне паўднёвай і паўночнай частак выспы. Акынджы падчас кампаніі абяцаў аднавіць перамовы з грэкамі-кіпрыётамі па вырашэнні шматгадовага канфлікту, які падзяліў востраў на дзве часткі, паміж якімі пралегла буферная зона пад кантролем сіл ААН. Прэзідэнт Рэспублікі Кіпр, што знаходзіцца на Поўдні, Нікас Анастасіадзіс ужо назваў шматбацьцальным абранне Акынджы лідарам турак-кіпрыётаў, бо з папярэднім кіраўніком, па яго словах, дамовіцца аказалася немагчыма. Ён таксама паведаміў аб хуткай сустрэчы з Акынджы, які, у сваю чаргу, спадзяецца вырашыць кіпрскую праблему за пяць гадоў, адведзеных яму на пасадзе прэзідэнта. Першым крокам на шляху аб'яднання можа стаць перадача грэкам памежнага горада Вароша, дзе ніхто не жыве з 1974 года.

Гурбангулы Бердымухамедаў

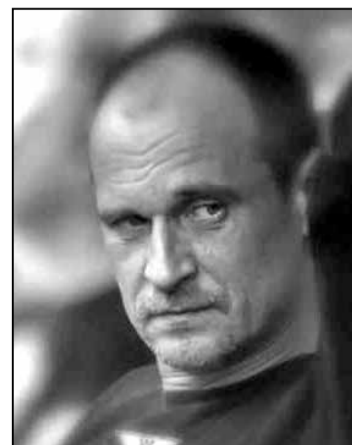

26 красавіка, калі ў краіне адзначаўся Дзень туркменскага каня, прэзідэнт краіны стаў першым Народным каняводам Туркменістана. Прычым ён стаў не проста народным каняводам, а першым народным каняводам у туркменскай гісторыі. Напрыканцы сакавіка ім быў падпісаны ўказ аб заснаванні новай дзяржаўнай узнагароды — ганаровага звання «Народны канявод Туркменістана». Згодна з указам, гэта ганаровае званне прысвойваецца грамадзянам Туркменістана, якія ўнеслі за гады незалежнасці дзяржавы (з 1991 года) вялікі ўклад у папулярнызацыю мясцовай народы коней або зрабілі «асабісты ўклад у дрэўсу туркменскіх коней», развіццё коннага спорту і г.д. Зараз прэзідэнт краіны стаў першым уладальнікам гэтай узнагароды. Увогуле, быць каняводам у Туркменістане — не толькі ганарова, аднак і выгадна. Ім выплачваецца аднаразовая прэмія ў пяцікратным памеры мінімальнай заробтнай платы (каля 765 долараў). Акрамя таго, народны канявод краіны будзе атрымліваць штомесячную надбаўку да заробтнай платы, пенсіі або стыпендыі, у памеры 30% ад мінімалкі, а таксама карыстацца іншымі ільготамі, прадугледжанымі туркменскім заканадаўствам.

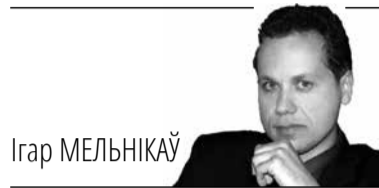
Павел Кукіз

Экс-музыка, журналіст, польскі незалежны кандыдат права-папулісцкіх поглядаў на прэзідэнцкіх выбарах — сапраўдны сюрпрыз. За тыдзень да дня галасавання ён стаў трэцім папулярнасці кандыдатам з 8 працэнтамі падтрымкі. Больш таго, шэраг сельскіх прафсаюзаў ужо заявілі пра гатоўнасць стварыць пад Кукіза новую партыю — Грамадскі рух Рэчы Паспалітай.

Праграма будучай партыі капіруе праграму кандыдата: перагляд вынікаў прыватызацыі, пераход на мажарытарную сістэму, праграма вяртання на радзіму трох мільёнаў палякаў, якія пакінулі край за апошнія гады. А з'яўленне такой партыі на парламенцкіх выбарах можа зблытаць правілы польскай палітыкі, дзе галоўную партыю выконваюць лібералы і кансерватары. Дарэчы, Кукіз выступае за тое, каб Варшава адмовілася ад падтрымкі Кіева, хаця сам дапускае вайну з Расіяй і гатовы першым пайсці на фронт.

Заслаўскі накірунак: дыверсанты і кантрабандысты

Igar MELNIKAŬ

Сітуацыя на Рыжскай мяжы заставалася напружанай усе 18 гадоў, амаль да вераснёўскага паходу Чырвонай Арміі ў Заходнюю Беларусь у 1939 годзе.

Дыверсанты

Як вядома, мяжа раздзяліла Беларусь у сакавіку 1921 года. І з самага пачатку дзейнічалі савецкія дыверсійныя атрады на тэрыторыі Заходняй Беларусі па лініі «Актыўнай выведкі». Таму ў 1924 годзе з польскага боку на ахову мяжы выйшаў Корпус аховы памежжа, які значна ўскладніў дзейнасць савецкіх «партизан». Аднак і на працягу 1930-х гадоў праз мяжу працягвалі хадзіць узброеныя людзі з абодвух бакоў.

У сакавіку 1933 года начальнік Упраўлення памежнай аховы і войскаў паўнамоцнага прадстаўніцтва АДПУ БССР Радзін інфармаваў Маскву, што «25 лютага на ўчастку 7-й заставы на савецкі бок перайшла група з чатырох узброеных асоб, апранутых у чырвонаармейскую форму. У мястэчку Семежава невядомыя захапілі грамадзяніна Васіля Бакшу і адвялі ў невядомым накірунку. На наступны дзень было знойдзена яго цела са слядамі гвалтоўнай смерці».

Савецкія памежнікі імкнуліся як мага больш выкарыстоўваць мясцовае насельніцтва ў ахове мяжы. Акрамя таго, што на памежжы быў асаблівы рэжым перамяшчэння, кожны мясцовы жыхар быў абавязаны дакладаць савецкім стражам мяжы аб незнаёмых і тым больш падазронных асобах.

Так, у траўні 1934 года сябра брыгады садзейнічання памежным войскам, жыхарка Заслаўскага раёна Паліна Дрыж працавала ў полі і заўважыла невядомаму жанчыну. У размове незнаёмка сказала, што ідзе ад сястры і запытала, ці далёка адсюль мяжа з Польшчай. Гэтага хапіла, каб выклікаць у калгасніцы Дрыж падазрэнні. У выніку сябра брыгады садзейнічання здала памежнікам жанчыну, якая прыйшла з Польшчы, каб наведць сваіх блізкіх.

Кантрабандысты

У студзені 1936 года ў Даведцы Упраўлення памежнай і ўнутранай аховы НКВС БССР аб затрыманні парушальнікаў мяжы адзначалася, што «за перыяд баявой дзейнасці памежжы на тэрыторыі Беларусі за 1921–1935 гады было затрымана 4902 шпіёна, 550 дыверсантаў і 13 656 кантрабандыстаў. Пры гэтым сума арыштаванай кантрабанды складала 10 101 240 рублёў».

Як падкрэсліваў у сакавіку 1937 года начальнік Упраўлення

PWS-18 у небе Заходняй Беларусі

Польская танкетка ТКС на манеўрах ля Радашковічаў, 1937 год

Польскія кулямётчыкі падчас манеўраў у Заходняй Беларусі. 1934 год

Польскія пілоты ля самалёта PWS-18 у Лідзе

памежнай і ўнутранай аховы БССР камбрыг Емяльянаў, «у адзначаны перыяд на тэрыторыі Савецкай Беларусі назіраліся факты кантрабанднай дзейнасці інтэрыстаў, якія прывозілі з сабой з-за мяжы дэфіцытныя тавары з мэтай продажу іх спекулянтам». Таксама ў гэты час у БССР адзначаўся... рост скупкі наяўнай валюты (асабліва долараў ЗША) з мэтай вывазу яе за мяжу.

Шматлікімі былі выпадкі, калі грамадзяне СССР выпадкова або наўмысна пераходзілі мяжу з Польшчай і трапілі ў рукі польскай памежнай аховы. У траўні 1937 года на ўчастку заставы Горкі 17-га Цімкавіцкага памежнага атрада на рацэ Морач палякі затрымалі плыт, на якім было 4 чалавекі, што займаліся сплавам дрэва. У выніку тром з іх удалося збегчы на савецкі бок, а брыгадзір сплаўшчыкаў, жыхар вёскі Гута Андрэй Васілеўскі, быў арыштаваны копаўцамі. Савецкі бок заявіў пратэст, і ўжо на наступны дзень грамадзяніна СССР вярнулі.

Заслаўскі накірунак

У другой палове 1930-х гадоў рэжым аховы «рыжскай мяжы» з савецкага боку ўзмацніўся. Пры гэтым палякі амаль да верасня 1939 года разглядалі менавіта Савецкі Саюз як найбольш верагоднага ворага ў будучай вайне. Таму Другі аддзел генеральнага штаба Войска Польскага і выведка КАП спрабавалі сабраць падрабязныя дадзеныя пра стан абароназдольнасці «першай дзяржавы працоўных і сялян», а таксама ўзровень абароны памежных рубяжоў СССР.

У лістападзе 1936 года намеснік начальніка Галоўнага ўпраўлення памежнай і ўнутранай аховы НКВС, камдзіў Кручынкін інфармаваў Маскву, што «памежны нарад заставы Кавалёўцы 16-га Дзяржынскага памежнага атрада затрымаў польскага агента, але пры гэтым быў абстраляны з польскага боку». Пры затрыманым былі знойдзены: пісталет «Браўнінг», кампас, пачак тытуню, бутэляк з газай, 3000 рублёў і савецкі пашпарт. Тытунь і газа выкарыстоўваліся дыверсантам для таго, каб змазаць абутак і не даць памежным сабакам выйсці на яго след. Падобны выпадак здарыўся і ў студзені 1937 года на ўчастку заставы Сукачы 18-га Жыткавіцкага памежнага атрада, дзе польскія «стражы мяжы» абстралялі савецкіх калег. Відавочна, палякі прыкрывалі «свайго» чалавека, які «вяртаўся» з тэрыторыі БССР. Праз месяц памежны нарад НКВС БССР у 200 метрах ад лініі мяжы быў нечакана атакаваны на ўчастку заставы Маслякова 22-й асобнай памежнай камандатуры ў Ветрына Полацкага раёна. «Зялёныя фуражкі» не бачылі, хто па іх адкрыў стральбу, таму можна дапусціць, што гэта маглі быць звычайныя кантрабандысты.

Вялікую ўвагу выклікаў мінскі напрамак, і асабліва яго Заслаўскі ўчастак. Вось што пазначалася ў паведамленні Галоўнага ўпраўлення памежнай і ўнутранай аховы НКВС БССР у Народны камісарыят замежных спраў СССР: «13 сакавіка 1937 года ў 11.30 памежным нарадам 15-га Заслаўскага памежнага атрада на польскім баку ў адным кіламетры ад мяжы была заўважана поль-

ская танкетка, якая рухалася з боку мястэчка Радашковічы. Танкетка прайшла 100 м у пазначаным накірунку і вярнулася назад у бок Радашковічаў». Відавочна, гэты выпадак выклікаў вялікую занепакоенасць не толькі ў Мінску, але і ў Маскве. Не сакрэт, што да канца 1930-х гадоў найбольш верагодным праціўнікам Чырвонай Арміі ў будучай вайне савецкае камандаванне разглядала менавіта Войска Польскае, і кожны рух палякаў, а тым больш бронетэхнікі на сумежнай тэрыторыі, выклікаў непакой з боку «чырвоных» генералаў. Хутчэй за ўсё, з'яўленне польскай танкеткі на лініі польска-савецкай мяжы было звязана з манеўрамі, якія праводзілі адзінкі Корпуса аховы памежжа на гэтым участку.

Праз месяц пасля апісанага выпадку, 12 красавіка, на ўчастку 15-га Заслаўскага памежжы быў заўважаны польскі аднаматорны біплан, які парушыў дзяржаўную мяжу. Але хутка развярнуўся і, праляцеўшы над галавамі памежнікаў, вярнуўся ў Польшчу. У той жа дзень у раёне Заслаўя іншы польскі самалёт таксама заляцеў у савецкую паветраную прастору і накіраваўся ў бок абарончых умацаванняў Мінскага ўмацаванага раёна. Памежнікі адкрылі агонь.

На наступны дзень у раёне савецкай заставы Радашковічы самалёт, як пазначана ў савецкім дакуменце, «з польскімі чырвона-белымі квадратамі на крылах» (шахаўніцай. — І.М.) пераляцеў на тэрыторыю БССР і паглыбіўся ў бок Заслаўя. Пілоты развярнуліся толькі пасля таго, як па іх быў адкрыты агонь.

4 траўня 1937 года ў 9.45 на ўчастку заставы ў Меткава 15-га

Заслаўскага памежнага атрада на савецкі бок заляцеў польскі біплан. Пасля таго, як самалёт зрабіў некалькі кругоў над савецкай тэрыторыяй, ён вярнуўся ў Польшчу. У той жа дзень на ўчастку заставы Глушаны пад Заслаўем мяжу парушыў іншы польскі самалёт і паглыбіўся на некалькі кіламетраў углыб савецкай тэрыторыі. Па парашальніку быў адкрыты агонь з трох (!) ручных кулямётаў Дзегцярова. Самалёт развярнуўся, але на падлёце да польскай тэрыторыі абстраляў нарад, які нес службу непасрэдна на мяжы.

16 траўня 1937 года на ўчастку савецкай заставы Глушаны 15-га Заслаўскага памежнага атрада савецка-польскую мяжу парушыў польскі аднаматорны самалёт. Ён зрабіў некалькі кругоў над вёскай Глушаны і накіраваўся ўглыб савецкай тэрыторыі. Самалёт прымусіў вярнуцца на сваю тэрыторыю шчыльны абстрэл савецкай СПА.

У чэрвені 1937 года на ўчастку 16-га Дзяржынскага памежнага атрада НКВС БССР польскі самалёт парушыў мяжу і накіраваўся ўглыб савецкай Беларусі. Памежнікі 11-й і 3-й застаў адкрылі па ім агонь. Самалёт атрымаў пашкодванні і вымушаны быў прызямліцца ў 500 метрах на паўночны ўсход ад вёскі Конюхі. Экіпаж самалёта быў затрыманым «зялёнымі фуражкамі». Аказалася, што на тэрыторыю савецкай Беларусі заляцеў польскі біплан «PWS-18». Пілот самалёта, капран Ціхановіч, на допыце паведаміў, што ён ажыццяўляў палёт па маршруце Ліда — Баранавічы — Гродна — Ліда, але па прычыне кепскага надвор'я машына заляцела на тэрыторыю БССР.

Прафесар Вазнясенскі: «Я назаўжды палюбіў Беларусь»

Пра літаратуразнаўцу, доктара філалагічных навук, прафесара Аляксандра Вазнясенскага (1888–1966) ёсць згадка ў Беларускай энцыклапедыі і ў біябібліяграфічным слоўніку «Беларускія пісьменнікі». Але гэтага даволі мала, каб расказаць пра чалавека, які ўнёс значны ўклад у гісторыю беларускага літаратуразнаўства і тэатральнае мастацтва, хаця пражыў у Беларусі толькі 10 гадоў.

Сergy ЧЫГРЫН

Сустрэча з Янкам Купалам

Нарадзіўся Аляксандр Вазнясенскі (Узнясенскі, Узнесянскі) у Сібірскай губерні ў Расіі. Пасля заканчэння ў 1913 годзе славяна-рускага аддзялення гісторыка-філалагічнага факультэта Варшаўскага ўніверсітэта атрымаў там магчымасць навуковай падрыхтоўкі да прафесарскага звання. Але Першая сусветная вайна прымушала памяняць месца жыхарства, а таксама ўсе свае жыццёвыя планы. Спачатку працаваў асістэнтам, прыват-дацэнтам гісторыка-філалагічнага факультэта Растоўскага ўніверсітэта, а ў 1921 годзе па запрашэнні першага рэктара толькі што адкрытага Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта, прыехаў у Мінск. Дацэнт, а з 1927 года прафесар БДУ.

Хутка вывучыў беларускую мову, шмат чытаў твораў беларускіх аўтараў, з многімі літаратарамі быў знаёмы асабіста, сябраваў. Вясной 1926 года, калі пачаў вывучаць творчасць Янкі Купалы, быў запрошаны песьняром да сябе на кватэру на Кастрычніцкай вуліцы. «Я быў у яго каля дзвюх гадзін, — згадвае Вазнясенскі ў зборніку «Янка Купала». — Увесь час быў запоўнены ажыўленай размовай на літаратурныя тэмы. Гутарка пачалася з Лермантава, выданне якога (пад рэдакцыяй В.В. Калаша) ляжала на стале разам з другімі кнігамі ў некаторым, як кажуць, «лірычным» непарадку. Іван Дамінікавіч адразу пачаў гутарку аб рускім паэце. Ён выказаў захапленне ім, звярнуўшы ўвагу на станоўчыя здабыткі яго творчасці... Купала адзначыў пратэстуючы пачатак у паэзіі Лермантава і, гаворачы аб гэтым, закрануў у той жа сувязі Пушкіна і Някрасава. Затым размова перайшла да класікаў сусветнай літаратуры. Былі закрануты імёны Шэкспіра, Шылера, Гётэ, Байрана, Беранжэ, Міцкевіча і шмат іншых. Я выйшаў ад беларускага паэта і быў здзіўлены яго надзвычай шырокім літаратурным даягледам, яго глыбокім веданнем літаратуры, яго ўменнем разумець сутнасць і значэнне кожнага мастака. Маё наведванне засталася незабыўным».

У 1920-х гадах Аляксандр Вазнясенскі шмат пісаў і друкаваўся. У часопісах «Полымя», «Уз-

вышша», «Крывіч», «Маладняк», у «Працах БДУ». Ён аналізаваў творчасць Янкі Купалы, Максіма Багдановіча, Якуба Коласа, даючы параўнальна-тыпалагічную характарыстыку іх творчасці ў кантэксце еўрапейскіх літаратур. У часопісе «Полымя» за 1929 год апублікаваў сваё вялікае даследаванне «Ля вытокаў мастацкай прозы Якуба Коласа».

Захапленне беларускім тэатрам

Працуючы ў Белдзяржуніверсітэце, Аляксандр Вазнясенскі даследаваў гісторыю беларускага тэатра, а таксама беларускі тэатр 1920-х гадоў. Сам крытык прымаў актыўны ўдзел у рабоце тэатральнай падсекцыі Інбелкульта, добра ведаў тагачаснае тэатральнае жыццё. Як адбітак з часопіса «Узвышша», у 1927 годзе выйшла яго праца пра сучасны беларускі тэатр за 1921–1926 гады, а ў красавіку 1930 года «Маладняк» апублікаваў яго артыкул «Перспектывы сучаснага беларускага тэатра».

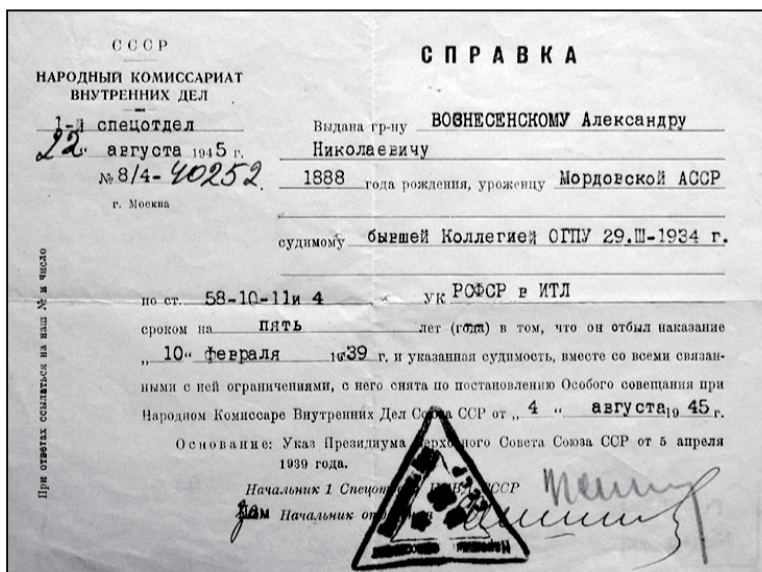
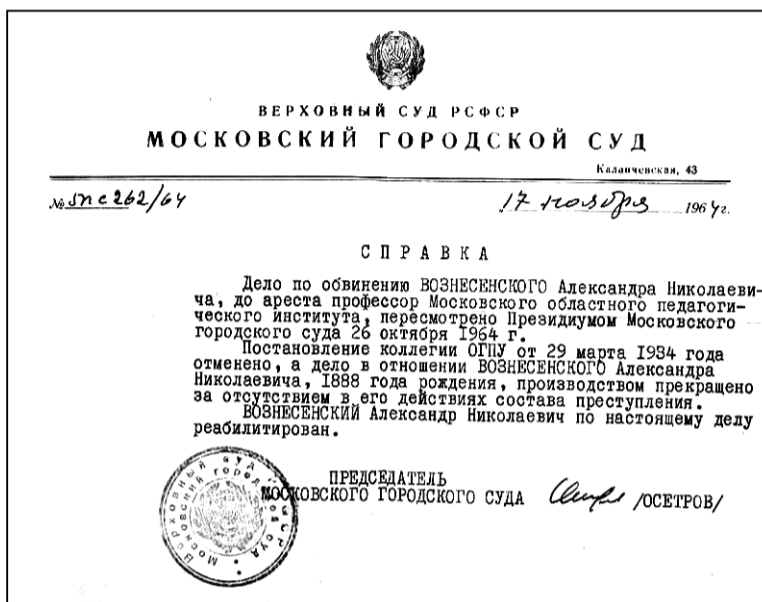
Чэрвеньскі нумар часопіса «Узвышша» за 1929 год вынес на суд чытачоў цікавае даследаванне Аляксандра Вазнясенскага «Другі Беларускі Драматичны Тэатр». Даследчык расказаў пра станаўленне калектыву БДТ, прааналізаваў яго рэпертуар, рэжысёрскае і акцёрскае майстэрства, сцэнаграфію, спыніўся на п'есах В. Шашалевіча «Апраметная», А. Глобы «Астап», М. Грамыкі «Каля тэрасы» і іншых драматургаў.

Высылка

У 1930 годзе прафесару Вазнясенскаму ДПУ БССР загадала пакінуць тэрыторыю Беларусі. Пакуль што гэта была высылка ў Маскву. У сталіцы Аляксандр Вазнясенскі ўладкаваўся на працу ў Маскоўскі гарадскі педагогічны інстытут, пасля працаваў у Маскоўскім інстытуце кінематографіі, у Народным камісарыяце цяжкай прамысловасці.

Але ў 1934 годзе ў Мінску арыштавалі прафесара Івана Замоціна, які не вытрымаў допытаў і даў паказанні пра міфічную арганізацыю «Рускай нацыянальнай партыі», да якой нібыта ён сам належаў і належалі іншыя навукоўцы, сярод якіх і Аляксандр Вазнясенскі.

Івана Замоціна хутка адпусцілі, а Вазнясенскага ў 1934 годзе арыштавалі. У сваіх паказаннях у 1956 годзе Вазнясенскі пісаў: «Когда я был арестован в 1934 году в Москве вместе с академиками Перетц и Сперанским, мне зачитали показания Замотина, который называл меня монар-

хистом... После долгих истязаний, применяемых ко мне, я вынужден был дать показания на Замотина... Замотин пострадал благодаря своей слабохарактерности и трудности...» («Советская Белоруссия», 19 студзеня 2007).

Пасля арышту Вазнясенскага накіравалі ў Ташкент, дзе літаратуразнавец пражыў цэлыя 5 гадоў. За гэты час ён паспеў наладзіць сувязь з беларускім крытыкам і літаратуразнаўцам Уладзіславам Чаржынскім, які ўжо некалькі гадоў жыў і працаваў у Казані, куды быў насланы з Мінску. Магчыма, Чаржынскі дзямовіўся з працаю і паклікаў Вазнясенскага з Ташкента ў Казань. Дый жылі яны пазней на адной вуліцы Дзяржынскага ў Казані: Чаржынскі — у доме № 15, кв. 8, Вазнясенскі — у доме № 11, кв. 54.

У 1939 годзе Аляксандр Вазнясенскі прыехаў у Казань і ўладкаваўся на працу ў Казанскі педагогічны інстытут. У 1943 годзе ён абараніў доктарскую дысертацыю на тэму «Даследаванні па гісторыі новай беларускай літаратуры». Дарэчы, яна не выдавалася і цяпер захоўваецца ў бібліятэцы Казанскага ўніверсітэта.

Пасля абароны доктарскай дысертацыі, Аляксандр Вазнясенскі некалькі гадоў кіраваў кафедрай рускай і замежнай літаратур. Шмат працаваў, арганізоўваў навуковыя сесіі і канферэнцыі па літаратурных праблемах, вёў навуковыя даследаванні па праблемах нацыянальнай спецыфікі літаратуразнаўства і метадалогіі літаратуры, у тым ліку і па беларускай, развіваў традыцыі акадэмічнага літаратуразнаўства. У 1943 годзе яго прызначылі дэканам гісторыка-філалагічнага факультэта Казанскага ўніверсітэта.

Недалёка ад Казані ў Печышчах (прыехаў сюды ў лістападзе 1941 года) жыў тады Янка Купала. У пачатку чэрвеня тут адбылася другая сустрэча Аляксандра Вазнясенскага з нашым песьняром. 16 гадоў яны не бачыліся. Усю ноч гутарылі пра Беларусь, літаратуру, пра падзеі на фронце. Праз некалькі дзён Купала завітаў да Вазнясенскіх. Гэта была іх апошняя сустрэча...

Рэабілітацыя

Доктар філалагічных навук, прафесар, літаратуразнавец і

крытык Аляксандр Вазнясенскі памёр у Казані ў 1966 годзе, дзе і пахаваны. Студэнты і выкладчыкі Казанскага ўніверсітэта памятаюць пра свайго выкладчыка. У музеі і архіве ўніверсітэта захоўваюцца яго дакументы, запісы, публікацыі, фотаздымкі, дзённікі, творы, афішы аб правядзенні розных навуковых сесій гісторыка-філалагічнага факультэта. Сярод дакументаў ёсць там і даведка № 58 КК РСФСР ад 1945 года аб зняцці з Вазнясенскага судзімасці, а таксама даведка аб рэабілітацыі, атрыманая з Маскоўскага гарадскога суда ў 1964 годзе за подпісам старшыні суда Асятрова.

У даведцы, дарэчы, сказана, што «дело по обвинению Вознесенского Александра Николаевича, до ареста профессор Московского областного педагогического института, пересмотрено Президиумом Московского городского суда 26 октября 1964 года. Постановление коллегии ОГПУ от 29 марта 1964 года отменено, а дело в отношении Вознесенского Александра Николаевича, 1888 года рождения, производством прекращено за отсутствием в его действиях преступления. Вознесенский Александр Николаевич по настоящему делу реабилитирован».

P.S. Калі жыў у Слоніме прафесар Алег Лойка, я ў яго неяк запытаўся пра Аляксандра Вазнясенскага. Алег Антонавіч тады сказаў: «Аляксандр Вазнясенскі, Уладзімір Пічэта і Іван Замоцін — выдатныя навукоўцы, якія ўнеслі вялікі ўклад у беларускую гісторыю і філалогію ў 20–30-х гадах XX стагоддзя. Гэта быў нялёгкі, супярэчлівы і жорсткі час для Беларусі. Але вучоны ў сваіх творчых ацэнках кіраваліся эстэтычнымі крытэрыямі, а не вульгарна-сацыялагічнымі догмамі. Аляксандр Мікалаевіч Вазнясенскі быў настаўнікам майго настаўніка Юліяна Пшыркова. Калі я чытаў артыкулы Вазнясенскага, мне здавалася, нібыта гэта былі артыкулы Пшыркова. Таму што разуменне было аднолькавае. Якуба Коласа ў той час шальмавалі, але крытык Аляксандр Вазнясенскі на гэта не падаўся. І пісалі Вазнясенскі, Замоцін і Пічэта на-беларуску. Дарэчы, Замоцін быў прафесарам Варшаўскага ўніверсітэта, Пічэта — рэктарам і прафесарам Белдзяржуніверсітэта, пасля — Маскоўскага ўніверсітэта, Вазнясенскі — прафесарам Казанскага ўніверсітэта. Гэта былі найвялікшыя асобы Беларусі XX стагоддзя».

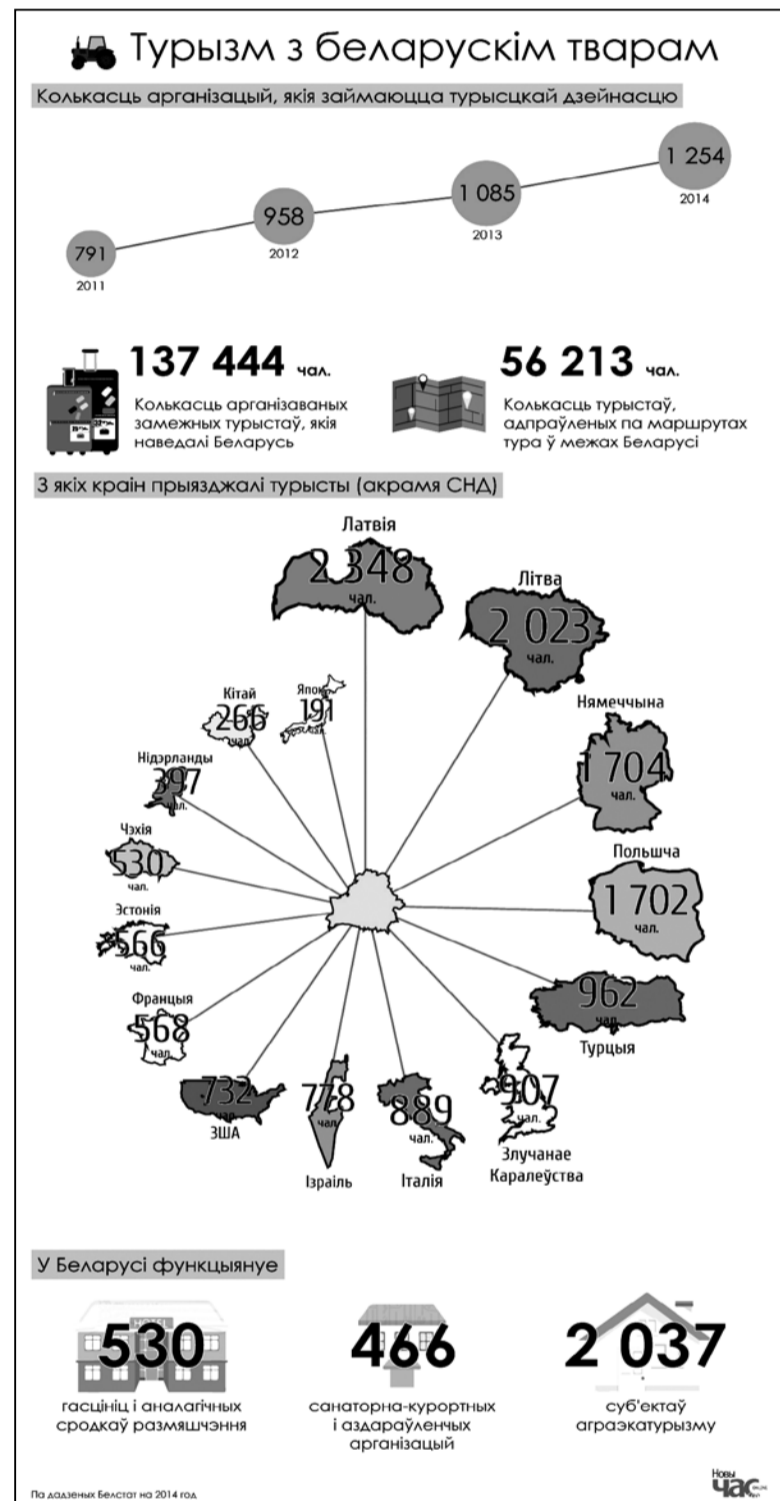
Турызм з беларускім тварам

Кірыл СТАСЕЛЬКА

Нягледзячы на шматлікія заявы ў дзяржаўных СМІ аб турыстычнай прывабнасці Беларусі, колькасць замежных турыстаў зніжаецца з кожным годам. У сваю чаргу, колькасць беларускіх турыстаў, якія наведваюць краіны па-за

межамі СНД, павялічылася з 218 да 660 тысяч — амаль у тры разы.

Перашкодзіць скарачэнню колькасці замежных турыстаў не змаглі ні дзяржаўныя праграмы па развіцці дадзенай галіны, ні нават Чэмпіят свету па хакеі, які прайшоў у Мінску ў мінулым годзе і на які ўскладзілі вялікія надзеі.

Якое каханне ідэальнае? Запытайся ў пісьменніка

Вікторыя ЧАПЛЕВА

У літаратурным музеі імя Максіма Багдановіча сучасныя беларускія літаратары падзяліліся тымі гісторыямі кахання, што натхняюць іх на жыццё і творчасць.

Куфар Ганны Какуевай

Падставай для імпрэзы стала атрыманне з Санкт-Пецярбурга сапраўднага куфара, які калісьці належаў Ганне Какуевай — музе Максіма Багдановіча. 24 красавіка якраз споўнілася 125 гадоў з дня нараджэння Ганны.

Беларускім пісьменнікам і паэтам было прапанавана раскажаць пра тое каханне, якое выклікае ў іх захапленне, адбіваецца на ўласнай творчасці. На працягу імпрэзы творцы неаднаразова прызнаваліся, што пра такое казаць цяжка. Але пісьменнікі не разгубіліся і, прачытаўшы штосьці з уласнай творчасці, смела раскавалі тую гісторыю, якія іх натхняюць.

Адам Глобус

Адама Глобуса найперш краінае гісторыя кахання яго бацькоў. Пісьменнік раскажаў гледачам, як ён аднойчы пабачыў брудныя чаравічкі на нагах яго маці (гэта было адразу пасля смерці бацькі). Ён спытаў: «Мама, чаму ў цябе брудныя чаравікі?» І пачуў адказ: «Мне чаравікі чысцілі заўсёды бацька». Натхнялі Адама Глобуса і яго суседзі — сям'я Караткевіча.

Уладзь Лянкевіч

Уладзь Лянкевіч яшчэ з дзяцінства захапляецца такім музыкам, як Джым Морысан. І за самую шчымлівую гісторыю кахання ён узяў гісторыю кахання Морысана і Памэлы Картсан. Бо вельмі важна, каб каханы разумеў тваю сутнасць, не зважаючы, як да цябе ставяцца ўсе астатнія людзі. Менавіта так рабіла рудаваўшая Памэла, якая

казала Морысану: «Які ж ты музыка? Ты павінен быць паэтам».

Міхаіла Бараноўскага найперш цікавіць каханне Максіма Багдановіча, але не канкрэтнае

Міхаіл Бараноўскі

стаўленне да пэўнай дзяўчыны, а яго адносіны да дзяўчат наогул. Другое каханне, якім захапляецца творца, — каханне Уладзіміра Караткевіча і Ніны Молевай, прататыпа Ірыны са знакамітага рамана «Нельга забыць». Міхаіла зачала тое, што да прыходу ў Літаратурны Інстытут і да знаёмства з Нінай, Караткевіч быў досыць разбэшчаным і самаўпэўненым. А Ірына змагла змяніць пісьменніка.

Альгерд Бахарэвіч

Альгерд Бахарэвіч захапляецца каханнем Нору Барнакл і Джэйса Джойса, аўтара вядомага «Уліса». Пісьменніка ўразіла, што Нора, будучы каталічкай, жыла з алкаголікам-раўніўцам Джэйсам па-за шлюбам некалькі дзясяткаў гадоў, пераязджаючы з адной еўрапейскай краіны ў другую. У адрозненне ад іншых жонак творцаў, Нора ніколі не разумела, чым займаецца Джэймс. Аднойчы яна сказала яму: «Джэймс, напішы што-небудзь нармальнае».

Паэтка і перакладчыца Юлія Цімафеева распавяла гісторыю, якая ўразіла яе найперш у літаратурнай праяве. Яна зачытала кавалак ліставання Франца Кафкі і чэшскай перакладчыцы Мілены Ясенскай. Бачыліся каханыя толькі два разы ў жыцці,

Юлія Цімафеева

таму іх пачуцці развіваліся ў пісьмовым выглядзе. Гэтае ліставанне пэўным чынам і адбіліся ў творчасці Юліі Цімафеевай.

Віка Трэнас мяркуе, што ў сучасным каханні бракуе вернасці. Верным каханнем яна лічы-

Віка Трэнас

ць Іосіфа Бродскага да Марыны Басманавай. Пакахаўшы Марыну ў 21 год, Бродскі ўсё жыццё прысвячаў ёй вершы. Зрэшты, ён пабраўся шлюбам з маладой дзяўчынай, якая знешне надзвычай нагадвала Марыну.

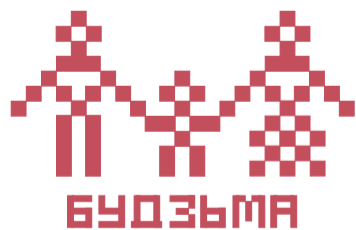

Георгій Барташ

Георгій Барташ распавёў гісторыю малавядомага Аляксандра Каніцкага, які быў удзельнікам паўстання 1830 года. Георгія прывабіла гэта гісторыя таму, што гэта быў раман двух літаратараў, на працягу стасункаў якіх абодва дасягнулі поспехаў у тагачаснай літаратуры.

Хоць нашы сучасныя паэты і пісьменнікі не вельмі хацелі дзяліцца ўлюблёнымі гісторыямі кахання, але затое зараз чытачы ведаюць, адкуль бяруцца тыя ці іншыя матывы ў іх творчасці.

БУДЗЬМА!

4 траўня (панядзелак)

на сядзібе ТБМ адбудуцца чарговыя заняткі ў гістарычнай школе

«Гісторыя ў падзеях і малюнках» з Алегам Трусам

Пачатак 18.30. Уваход вольны

НОВЫ ЧАС

Агульнапалітычная штотыднёвая газета
novychas.info

Выдаецца з сакавіка 2002 г.
Галоўны рэдактар
Кароль Аляксей Сцяпанавіч

ЗАРЭГІСТРАВАНА Міністэрствам інфармацыі Рэспублікі Беларусь. Пасведчанне аб дзяржаўнай рэгістрацыі № 206 ад 20 ліпеня 2009.

ЗАСНАВАЛЬНІК Мінская гарадская арганізацыя ГА ТБМ імя Ф.Скарыны. Адрас. 220005, г. Мінск, вул. Румянцава, 13. Тэл. (+375 17) 284 85 11.

ВЫДАВЕЦ Выдавецкае ўнітарнае прадпрыемства «Час навінаў». Пасведчанне ад 25.04.2014 г.

АДРАС РЭДАКЦЫІ І ВЫДАЎЦА 220113, г. Мінск, вул. Мележа, 1–1234. Тэл. +375 29 986-38-05, +375 17 268-52-81 novychas@gmail.com; novychas.info

НАДРУКАВАНА ў друкарні УП «Плутас-Маркет». г. Мінск, вул. Халмагорская, 59 А. Замова № 571

Падпісана да друку 30.04.2015. 8.00. Наклад 7000 асобнікаў. Кошт свабодны.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы дзеля палемікі, не падзяляючы пазіцыі аўтараў. Пры выкарыстанні матэрыялаў газеты спасылка на «Новы Час» абавязковая. Рукапісы рэдакцыя не вяртае і не рэагуе мастацкія творы. Чытацкая пошта публікуецца паводле рэдакцыйных меркаванняў.